

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Bódás János:

HÚSVÉTI HIT

Bármit beszéltek hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad.
— Az Úr feltámadt! - vallja millió szív
s nem roskad össze semmi súly alatt.

Én sem hajlok a hitető beszédre,
nagyképi bölcseknek nem hódolok,
de — tördelvén a titkok néma zárát —
csak azt hiszem, mit megtapasztalok,

De mit nem érzek vak, süket kezemmel
s hová nem ér el káprázó szemem,
lelkemmel látom azt, melynek,
ha szárnyal,
nem ér nyomába gyalgó értelem.

Én hallom, mit súg virág a virágnak,
bár hangjának fülemben nincs nyoma,
értem a tavasz illatos beszédét
s érzem Istent, bár nem láttam soha.

S bár győzött a bűn, mikor a Keresztről
lelkeket mosva hullt alá a vér,
mégis hiszem a Krisztus diadalmát,
s tudom, hogy feltámadt, mert
bennem él!

Ő áll mellettem könnyben és
mosolyban,
amíg az élet rögeit töröm
s nyugodtan küzdök, mert tudom,
hogy vár majd,
egy új élet s benn mennyei öröm.

E hit vigasztal minden megtiportat,
özvegyet, árvát, sir felé menőt,
gyermeket vesztett zokogó anyákat,
s aki beteg is, ebből nyer erőt.

— Az Úr feltámadt! — vallja millió szív
s nem roskad össze semmi súly alatt...
— Bármit beszéltek, hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad! (1932)

Dr. Bíró László:

A HÚSVÉT ÜZENETE

Évtizedekkel ezelőtt történt, hogy egy hindu fakír meglátogatta szülővárosomat, Nagyváradot. Azzal terelte magára a város figyelmét, hogy beígérte, miszerint a következő vasárnap délutánján eltemetteti magát harminc percre a város közkörháza udvarában.

Én ekkor 12-13 éves lehettem. A fakír felkeltette érdeklődésemet. Elhatároztam, ott leszek én is.

Mikorra megérkeztem, a kórház tágas udvarában már egy nagy csoport várta a rendkívüli eseményt. Köztük volt vagy tíz-tizenkét orvos is. Ott volt a fakír is famulusaival és szertartásosan készült, hogy ígéretét tettekkel bizonyítsa. Öt-tíz percnyi előkészület után önkívületi állapotba sülyesztette magát. Megmerevedett; mire testét koporsóba, a koporsót pedig a már megásott sírba helyezték és azt a szokásos módon elföldelték.

Minden arcon és minden szemben ott fészkelt a kérdés, mi lesz ennek a vége? Köztudott, hogy ha az agy négy-öt percen át nem kap megfelelő mennyiségű oxigént, akkor javíthatatlan sérülést szenved, sőt maga a halál is beállhat. A jelenlevők síri-csendben néztek a fejlemények elé. Óráját mindenki idegesen nézegette.

Végre letelt a drámai harminc perc. A munkások gyorsan felnyitották a sírt. Lekerült a koporsó fedele is. Hozzá értő kezek pedig megkezdtek a merev test üzembehozását. Mikor azután, néhány perc múlva a fakír lábraállt, a csodálkozó tömeg nagy rivalgással, ujjongással és tapsal fejezte ki tetszését a még sosem látott teljesítmény fölött.

Nem ilyen a Jézus Krisztus feltámadása. Jézus feltámadása minden megnyilvánulásában rendkívüli, természetfölötti, magasztos, értelmet-

meghaladó, egyszersmind értelmet-kie-
légítő és meggyőző történelmi tény.

Nem mindenki ért ezzel egyet. Van-
nak érvelők és vannak ellen-érvelők is,
mint például itt ezek: Jézus, miután Őt
embertelenül megkínózták, azután meg-
feszítették, és Akinek szívébe római
kezek dárdát merítettek nem halt meg,
csak elalélt, elájult, később magához tért
s otthagyta sírját; a golgotai esemény
nem más mint egy időnként kialakult
legenda; az apostolok Jézus szellemét
vélték testben feltámadottnak; a hallu-
cináció megmagyaráz mindent; ez pedig
"meg van írva," hogy a zsidó vezetőség
a feltámadás hírére hozó sír-őröket pénz-
zel vette rá, hogy terjesszék azt a hírt,
hogy Jézus holttestét a tanítványok
lopták ki a sírből. Ezek és hasonló hírek
nemhogy megdöntենék a Jézus halála és
feltámadása hitelességét, hanem inkább
alátámasztják és bizonyítják ezek való-
ságát és hitelességét. Akik a tényeket
reálisan mérlegelik állítják, hogy Jézus
Krisztus feltámadása egy megdönthe-
tetlen alapon nyugvó történelmi tény.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8.

Kornya - An Apostolic Hero

- Dr. Udvarnoki Béla

Úti beszámoló - Drescher Lajos

1956. emlékezete (4)

- Dr. Haraszi Sándor

Ünnepre készülődj! - Pap Enikő

Kereszt - Mátrai Mihályné

A Szentföldön jártunk (2)

Az evangélikációról - 2 elmélkedés

Nagyheti írások

A földolog - Balk Margit

Évközi gyűlés - Palm Bay, FL

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:
Evangeliumi Hírnök, Hungarian Baptist Convention of North America 2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, Florida 32905-4312

Second Class Postage Paid and Entered at
Melburne, FL and Additional Mailing Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor, Oláh Lajos, Szabó István

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni

Ernest J. Kish, Subscription Manager
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288 or 723-7727

A címváltozásra kérjük számítsanak 8 hetet.

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258

Alelnök / Vicepresident:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416)752-1687

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
6608 Morning Dove Place
Jonesboro, GA 30236
Tel.: (770)471-4183; Fax.: (770)478-9569

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-7727

Bethesda Otthon igazgatója:

SONIA CARTER
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

A szerkesztő rovata

MÁRCIUS. A hosszú tél után mintha hamarabb jönne most a tavasz. Vele a nagy mennyiségű hó olvadása, ami az esőzésekkel együtt árvizeket okoz. Együttérzünk a számtalan családdal, akik elvesztették mindenüket ezekben a napokban. Az egyik férfi, zokogását visszatartva ezt mondta a riporternek: hála Istennek, hogy mindannyian megmenekültünk - ha minden odaveszett is. Vannak azonban életadatok is az árvíznek. Tudjuk, hogy mi is járhattunk volna éppen úgy (Lukács 13:1-5).

HÚSVÉT is hamarabb érkezik az idén. Természetesen jó néhány cikk és vers az üdvörtörténet legnagyobb esemény-sorozatát hozza elénk ezúttal. Remélem, áldást merítenek belőle kedves olvasóink.

MÁRCIUS IDUSÁRA, a magyar történelem különösen szép napjára emlékezünk a Szózatnál, Vörösmarty Mihály

versével. Fiatal olvasóink között lehet olyan is, aki még nem ismeri. Ha nehezére esik magyarul olvasni, olvassuk fel neki mi, kicsit régebbieket.

EVANGÉLIZÁCIÓKAT terveztünk e hónapra, sokfelé. Feladatunk az örömmézenet továbbadása. Hogyan tegyük ezt? Milyen akadályai vannak az evangélizálásnak? Két írás is foglalkozik ezekkel a gondolatokkal.

KORNYA, ANGOLUL. Dr. Udvarnoki Béla idén lenne 100 éves. Kornya Mihály pedig 1917-ben, 80 éve halt meg. E két jubileumi évfordulóra azzal emlékezünk, hogy több részletben megjelentetjük lapunk egykori szerkesztőjének 1983-ban kiadott esszéjét, melyet Kornya Mihályról írt angol nyelven. Reméljük, hogy többen elolvassák olyanok is, akik a nyelvi akadály miatt nem olvashatták a Kornya Krónikát.

ÉVKÖZI GYÜLÉS

Gyűlésünkre január 24-25-én került sor a megszokott helyen, a Palm Bay-i gyülekezet és az Otthon rendezésében. Nagyra értékeljük azt az áldozatot, amit az ott élő testvéreink hoztak értünk. Tudjuk, hogy az Otthonnak is, a Gyülekezetnek is és a testvériségnek is gondot okozunk ilyenkor. Nem egyszer tapasztaltuk, hogy szívesen fogadnak bennünket (ezúttal azt gondolom 18-an lehettünk vendégek).

Örömmel olvastuk Bánkúti Eszter testvérnő írását a múlt havi számban. Valóban, jó volt együtt lenni. S mivel úgy tűnik, hogy kölcsönös az öröm és az áldás, megígérjük, ha az Úr is megengedi, jövőre is elmegyünk.

Csütörtökön, legtöbbször pénteken érkezünk meg Palm Bay-be. Kellemes időt adott az Úr. A délután ígérkezett az egyetlen "szabad" időszaknak, így akkor legtöbbször kimentünk az óceán partjára. Korai vacsora után pedig hozzáfogott mind a két bizottság (a Pénzügyi, valamint a Misszió Bizottság) a gyűlésekhez.

Hozzáfogtunk, mondom, pedig egy kisebb munkacsoport már második napja ülésezett, hallgatta az interjúra érkezett személyeket. Ugyanis lényeges változás előtt állt az Otthon. Az előző adminisztrátor január elején lemondott. Újat kellett választani. A sok jelentkező között végül is a korábbi adminisztrátor helyett, Sonia Cartert találta a bizottság a legalkalmasabbnak. Kinevezésére február végén került sor.

A Pénzügyi Bizottság elnöke, Kish Elemér testvér is lemondott, betegség miatt. A testvér már a detroiti közgyűlésen jelezte ezt a szándékát, de kértük, hogy ameddig teheti, vállalja a bizottság vezetését. Köszönjük, hogy ezt meg is tette mindaddig. Arra kérjük az Urat, hogy ajándékozza meg Kish Elemér testvért gyógyulással. Helyére Kish Ernő testvért választotta a Pénzügyi Bizottság.

A Misszió Bizottságban így (elnöke, Kish Ernő más bizottságba távozása után) az alelnök, Oláh Lajos testvér vezette a tárgyalásokat. A gyülekezeti beszámolók során áttekintettük az amerikai magyar baptista missziót. Megemlékeztünk azokról a testvérekről és gyülekezetekről is, akik nem voltak jelen, ill. nem voltak képviselve közöttünk. Örömmel vettük tudomásul, hogy Vadász János testvér visszaérkezett Magyarországról és a Santa Monikai Gyülekezetben fogja folytatni munkáját.

Hosszasan tárgyaltunk a nyári közgyűlésünkről, arról is, hogy hol tartunk meg azt? Végül is a New Yorki gyülekezet fog helyet adni a testvériség évi találkozójának. Szívesen elfogadtuk a Chicagói testvérek meghívását egy tavaszi ifjúsági találkozóra. Egy esetleges nyári, Colorado-i ifjúsági táborozásról is beszélgettünk. Reméljük, tovább halad majd ez a téma is.

Az Evangeliumi Hírnökkel kapcsolatos örömeinket és problémákat beszélgettünk át ezután. Hála az Úrnak, több új előfizetőt találtunk az elmúlt hónapokban. A lapot az óhazában is szívesen olvassák, Erdélybe még többet szeretnének kapni belőle. Többek között a magas nyomdaköltségre próbáltunk megoldást találni; a gyülekezeti beszámolók ritkaságáért reklámlát a szerkesztő a lekipásztoroknál. Rövid beszámolót is hallottunk az Izraeli útról, melyet a szerkesztő szervezett, s a lapban is meghirdettünk. A jól sikerül zárandókút 21 résztvevője szövetségünk 6 gyülekezetéből adódott.

Végül elkészítettük a következő évi missziós költségvetést.

A gyűlések békességes légkörben, jó hangulatban teltek. Áhítatainkon kértük és megköszöntük Urunk jelenlétét, segítségét. A vasárnapi istentiszteletek és a családi-köri együttlétek különlegesen áldásosak voltak, egyik másik felejtetetlen is.

(A szerkesztő)

folytatás az 1. oldalról

Jézus szerint kereszthalála és feltámadása együvé tartozik, és kölcsönösen jelzik egymás felmérhetetlen érvényét. Itt is Jézusé a mérvadó szó. Jézus több ízben közölte, hogy az Ő eljövetele, a megtestesülése célja nem egyéb, mint a világ megváltása. *“Nem azért jöttem”* - mondja Jézus, *“hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot”* (Ján 12:47). *“Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, a mi elveszett”* (Luk 19:10). Ismét: *“Én ha felemeltem e földről, mindeneket magamhoz vonzok”* (Ján 12:32). *“Az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon és adja az Ő életét váltságul sokakért”* (Mát 20:28). Pedig, *“Minden Óáltala lett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett”* (Ján 1:3). A Kiáltó Szó a Pusztaban, az Úttörő János, látva Jézust, az előbbiekkal egyhangúlag tesz bizonyosságot Jézus felől, *“Ímé az Isten Báránya, a ki elveszi a világ bűneit... Ez az Isten Fia”* (Ján 1:29,34).

Volt-e még valaha valaki, bárki, aki tudatosan lépett be az életbe, mégpedig egy olyan célkitűzéssel mint azt Jézus tette? Soha! Senki! Egyedül Jézus Krisztus, a Megváltónk!

Nézzük meg közelebbről, hogy mit mond és mit állít Jézus, a megfeszítése és feltámadása felől.

Mindenek előtt föl kell figyelni arra, hogy Jézus a kettőt elválaszthatatlanná teszi. Bármikor említi halálát, nyomban hozzákapcsolja feltámadását. Ez megtalálható a következő idézetekben: Máté 16:21; 20:19; 27:63-64; Márk 8:31; 10:34; Lukács 9:22; 18:33; 24:7,21,23, 46; János 2:19.

Jézus jelezte a feltámadás pontos idejét is: *“harmadnapra feltámadok.”* Erre utalnak Pilátus előtt a főpapok, amikor közlik vele hogy *“...az a hitető még életében azt mondta volt: harmadnapra feltámadok.”* A sírt tehát őriztetni kell (Mát 23:63-64). Valószínű, hogy ők még számolták az órákat. Milyen szenzáció lesz, amikor hirdethetik hogy —Jézus teste a sírban van, Jézus nem támadt fel.

Azonban ez az öröm nem adatott meg nekik. Jézus harmadnapra feltámadt, úgy ahogy Ő ezt annyiszor megmondta.

A beteljesedett prófécia mérhetetlenül-nagy-horderejű jelentősége sehol sem fontosabb, mint éppen itt!

Jézus, a halála és feltámadása tényét és azok felmérhetetlen hatását döntő fontosságúnak tartotta. Ezt a János Evangéliuma 17. részében, az első öt versében imába foglalta.

Imájában kéri, amint sehol másutt nem kéri: *“Atyám... dicsőítsd meg a Te Fiadat... dicsőíts meg engem Atyám azal a dicsőséggel, amellyel birtam te nálad a világ létele előtt.”* Jézus, az örök “Ige”, a mindenség alkotója kéri, hogy az Atya tegye félreérthetetlené, hogy Az Akit emberi kezek keresztre feszítenek, nemcsak ember, hanem — Isten Egyetlen Fia, örökidőktől fogva Istenség. A világ Megváltója egyedül csak az Istenség lehet!

Hogy az Atya meghallgatta Egy-születője kérelmét, arról a csodák sorozata tanúskodik. (Lásd: Ján 18:6; Luk 22:50-51; 23:42-43; Mát 27:45; Márk 15:39 verseit.) Mindezek a csodák 24 óra keretében, még Jézus feltámadása előtt történtek.

Azonban a döntő bizonyíték, hogy a megtestesült Jézus Krisztus valóban Isten Fia, a feltámadásban válik nyilvánvalóvá.

Amint ígérte, Jézus harmadnapra feltámadott, mégpedig minden emberi segítség nélkül. Az Atya válasza Jézus imájára, egyszersmind irántunk való végtelen kegyelme, a Krisztus feltámadásában éri tetőpontját. Ahogy az apostol írja, *“Nem veszendő holmin... váltattatok meg... hanem drága véren, mint... szeplőtlen bárányn, a Krisztusén, a ki eleve el volt rendelve a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti éretteket, akik óáltala hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben”* (1Pét 1:18-21).

A feltámadás után Jézus nem tűnt el nyomtalanul. Negyven napon át megjelent az övéinek. Programot adott. A világmissziót követői szívügyévé tette. Szentlelket ígért mennyei erők forrásául. Végül pedig az apostolok és egy tömeg szemeláttára *“felemeltetett és felhő fogá el őt szemeik elől”* (Csel 1:9). *“Krisztus feltámadt a halottak közül... első zsenge a Krisztus; azután a kik a Krisztuséi, az Ő eljövetelekor”* (1Kor 15:20,23).

Az élet eme két félelmet-gerjesztő kérdését senki sem kerülheti el: *“Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad?”* (1Kor 15:55). A válasz ezekre az Atyától kapjuk. Őt illeti a hála. *“Hála az Istennek, a ki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által”* (1Kor 15:57).

“Áron vétettetek meg” — én is, te is — *“dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, melyek az Istenéi”* (1Kor 6:20). □

“Királyod érkezik hozzád”

(Zak 9:9-17)

A te királyod ő. A próféta isteni ihletése a tiednek jelenti ki és jelenti be őt. Ő a tiednek vallja magát. Vajon te vallo-d-e hogy övé vagy már, vagy legalább azt, hogy övé szeretnél lenni, vagy azt, hogy egyre inkább, egyre jobban az övé?

Nem olyan uralkodó ő, mint más, nem zsarnok, *“nem keresi a maga hasznát”* (1Kor 13:5), hanem a tiédet, a te legnagyobb hasznodat, üdvösségedet. Azért jött e földre, hogy megszabadítson a bűn és halál hatalmából. Nemcsak igazságos, hanem ő maga az igazság, és ő maga az alázat, a békesség, az oltalom, a segítség, a jó pásztor, a jóság és a szépség.

Segíts Uram, hogy királyomnak valljalak most és mindörökké!

Balog Miklós, (Áhítat)

A Megváltó szenvedésének előképe

(Zsolt 22:2-20)

Jézus egy régebbi kor szenvedőjével azonosul. Örök keresztyén kérdés: Isten akarata-e a szenvedés? Pedig a kérdés sokkal inkább az: lehet-e isteni módon szenvedni? Jézus kijelentése óta határozottan tudjuk, hogy igen. A szenvedés nem lehet távoli a keresztyén embertől. Ma fülünkbe ordítják, lelkünkbe szuggerálják, hogy ne vállald a szenvedést. Könnyű halált, euthanáziát mindenkinek! Megszabadítjuk fájdalmaitól! Ne szenvedjen tovább!

Értelmetlenül tényleg ne! A mi Urunk nincs messze a szenvedő lélektől. S ha még sincs rögtön szabadulás, ne keserítsen bennünket! Az Ő szeretetétől már ez sem szakíthat el. *“Nyomorúság, vagy sanyargatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? Hiszen meg van írva: Te Érted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnék, mint vágójuhokat”* (Rm 8:35-36). De a szenvedés nem örök számunkra, az Ő szeretete viszont igen!

Háló Gyula, (Áhítat)

Drescher Lajos:

Úti beszámoló — Székesfehérvár és Pécs

SZÉKESFEHÉRVÁR

Október 20-án ünnepelte a székesfehérvári misszió 65. évfordulóját és a hálaadó ünnepet. Székesfehérvár székhelye volt a dunántúli kocsimisszióknak amit Bretz Emil lelkipásztor kezdeményezett és sikeresen folytatott. Munkájában segítségére volt bátyja, Bretz Vilmos lelkipásztor. Ifj. Mészáros Kálmán előadásában ismertette a székesfehérvári misszió történetét. Az alagsorban elkészített kiállításon régi képekkel emlékeztek meg a székesfehérvári misszióban résztvevő lelkipásztorokról. Terjedelmes képsorozat ismertette Bretz Emil kocsimisszióját.

Az előadások között érdekes volt Szabó testvér beszámolója. Szabó testvér mint gépkocsivezető (a misszió lovaskocsival kezdődött, majd amerikai segítséggel autóval folytatódott) résztvevő a missziós utakon. A képsorozatban Oláh Lajos lelkipásztor, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség alelnöke is látható, mint székesfehérvári lelkipásztor. A zsúfolásig megtelt imaházban sok ünnepelőnek csak állóhely jutott.

Már többször lett említve, hogy a székesfehérvári imaház mellett lévő nagyon leromlott házat a város ingyenes használatra adta a gyülekezetnek. Az épület külseje már elkészült. Nagy súlyt fektettek az épület eredeti formájának és stílusának megtartására. (Ez a város kérése volt.) A román-stílusú ablakok ünnepélyes külsőt adnak az épületnek. Jelenleg az utcai oldalon működik egy missziós könyvtár. A gondnok lakása kész és a gondnok család már be is költözött. A többi termekben is erősen folyik a munka és közel állnak a befejezéshez.

Jóleső érzés volt, hogy az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség és a Bethesda Otthon anyagilag hozzájárulhatott e nemes munka költségeihez. Ifj. Mészáros Kálmán lelkipásztor a gyülekezet nevében megköszönte az adományokat és szeretetteljes üdvözlét küldi szövetségünknek és a clevelandi gyülekezetnek.

PÉCS

Pécs körútam utolsó állomása volt. Az október 27-én megtartott pécsi ünnepély hivatalosan a jubileumi napok befejezése volt. A közmondás szerint: "minden jó, ha vége jó," a pécsi gyülekezet méltóan fejezte be a jubileumi évet és egyben a pécsi misszió ugyancsak 150. évfordulóját. Az ünnep egyik részét a pécsi gyülekezet története a másik részét a pécsi énekkar kitűnő szolgálata képezte. A Magyar Baptista Egyházat dr. Almási Tibor, a budapesti Akadémia igazgatója képviselte. Üdvözlő szavakat mondott a város főjegyzője, és a város különböző egyházainak lelkipásztorai. A pécsi gyülekezet történetével vasárnap d.e. és d.u. dr. Mészáros Kálmán történész professzor foglalkozott. A történet egyik humoros érdekessége volt a városi sajtó beállítottsága a Magyar Baptista Egyház hivatalos törvénybeiktatása előtt és után.

Egy kis ízelítő az akkori sajtóriportokból:

"...a prészház mellett volt egy vízgyűjtő ciszterna. Érdekes volt, hogy minden alámerüléskor kilotlyant belőle a víz egyharmada, de mire a következőre sor került, a ciszterna újból megtelt..."

"...megtörténik, hogy nő veszi kezébe a könyvet (Bibliát) és ugyancsak prédikál. Az ilyen prédikációk rendszerint tovább tartanak..."

"...magas kaucsuk csizmába bújva, posztot foglalt a kádban. Nyakon csípte a keresztelendő és a vízben hanyatt fektette úgy, hogy az illetőnek semmije se vitte el szárazon..."

Ezek a gúnyos riportok a Baptista felekezet törvénybe iktatása után megszűntek. Azonban a pécsi gyülekezet német nyelv használatával a sajtó nem volt meglepődve.

"...Az ének elhangozásával a budapesti főgyülekezet meghívott papja állott elő és hosszú beszédet mondott, persze német nyelven, mert Magyarországon vagyunk, ahol tudvalevőleg mindenféle nyelven beszélnek, még magyarul is és mindenféle népek laknak, még magyarok is..."

"...valami Meyer nevű egyéniség 'in Deutscher Sprache' ... nyilvános előadásokat fog tartani... Az ellen határozottan tiltakozunk, hogy itten német 'apostolok' terjesszék a germanizációt..."

Lapzártakor olvastuk a Békehírnökben, hogy a jubileummal kapcsolatban megjelent Mészáros Kálmán székesfehérvári lelkipásztor könyve: *Az omnibusztól a kápolnáig* címmel. Megrendelhető a Baptista Könyvesboltban: 1062 Budapest, VI. Aradi utca 48. (szerk.)

Megjegyzem, hogy a 19. század végén a német nyelv túlzott használata okozta a magyarországi baptisták kettészakadását. (Lásd dr. Gerzsényi László: *Az evangélium kényszerében*.)

Dr. Mészáros tv. előadásának alapját "A pécsi baptista gyülekezet története" című könyv képezte, amely az ő doktori disszertációja volt.

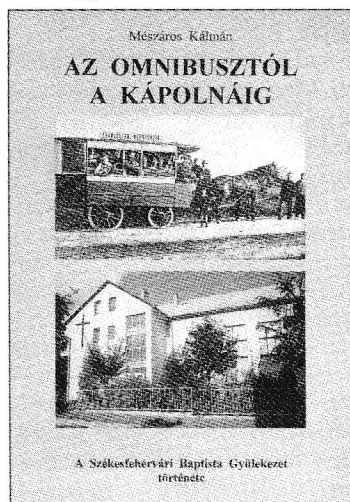
A pécsi énekkar szolgálata a jubileumi emléksorozat ékes befejezője volt. Bizonyítja ezt az énekkar műsora.

Grieg: *Zengjen Hozsanna* / Mendelssohn: 42. *Zsoltár* (német nyelven) / Mendelssohn: *Duett a 119. Zsoltárból* / Laszlik: *Fohász* / Gumpelzheimer: *Mit Isten kíván* / Amerikai feldolgozásban: *Ha Isten békéje...* / Pátkai I. *feldolgozásában: Áldjon meg az Úr!* (Ároni áldás).

Feltűnő volt, hogy a klasszikus művek előadásán a Meláth család több tagja művészi nívón vett részt. A precíz és kitűnő hangú énekkar nagyban hozzájárult a magas fokú előadások sikeréhez. Az énekart illetve a nőikart, többek között dr. Meláth József és Meláth Dia vezették. Az orgonista dr. Kopjác (édesanyja Meláth Mária).

A 150 éves pécsi missziót 15 égő gyertya jelképezte (minden gyertya 10 év). Jó benyomást keltett az igehirdetők rövid de sokatmondó szolgálata. A történet, habár nagy anyaggal rendelkezett, csak fontos és értékes történetekről számolt be. Meg kell említenem a műsorvezető testvér kitűnő és mindent egybefogó konferálását. A pécsi gyülekezet büszke lehet tagjaira.

Pécsi látogatásommal két hónapig tartó utam végetért. Sok mindent láttam, hallottam. Az élményeket legkedvesebb emlékeim közé sorolom. A jó Isten megőrzött hosszú utamon. Lelkikben meggazdagodva tértem vissza családomhoz. (1996, november 27)

Evangeliumi Hírnök Szentföldi Út (2)

1997. január 1-8.

Az év első 8 napjának emlékei még sokáig bennünk fognak élni. Beszámolóink zárandokútunkról csak egy-egy darabkáját villantják föl annak, amit az Úr kegyelméből 21-en átélhettünk. Megrendülve és örömmel álltunk az olajfák hegyének lejtőin, s néztük az előttünk kitárulkozó "arany" várost, ahol annyit szenvedett a Megváltó.

Boldogan álltunk a fényképezőgépek lencsái elé is - megörökíteni, hogy - hála érte - "ott álltak a mi lábaink a te kapuidban óh Jeruzsálem" (Zsolt 122:2), s mindazokon az utakon, ahol az Úr Jézus is járt.

Ezúttal Kulcsár Sándor testvér visszaemlékezése eleveníti meg azokat a napokat. (Hazafelé jövet, a repülőn mondta el ezeket Kulcsár testvér.) (szerk)

Január 3-a reggelén, csodálatos napsütésben, a templomtérről szemben, az olajfák hegye lejtőin

Rendkívül nagy áldásnak tartom, hogy az 1997-es esztendőtt ezzel az Izraeli úttal kezdhettük. Csoportunkból néhányan már előre megérkeztek New Yorkba, s már előre jelezték gyülekezetünkben, hogy egy rendkívüli útra, zárándokútra indulunk Izraelbe. 21-en voltunk a szövetségünk különböző gyülekezeteiből, s ez egy sajátos, csodálatos jelleget adott az egésznek.

Számomra ez a második út Izraelbe, 85-ben voltam már egyszer. Már akkor megtapasztaltam azt, hogy amit a Bibliából már évtizedeken át hittel elfogadtam, megismertem, az itt új, sajátosan mély nyomot hagyott az életünkben. Az a lelkiület, a hangulat, az áldás, amit ez a 21 személyből álló kis csoport átélt, nekünk is igazi, rendkívüli élményt jelentett.

A Jóisten kegyelméből egy biztonságos repülő utunk volt. Imádsággal indultunk, imádságos szívvel folytattuk végig az utat. Könnyekig megható volt már a megérkezés a Szentföldre, arra a helyre, ahol Istennek Fia a mi Megváltónk a Názáreti Jézus személyében érettünk emberré lett.

Megfigyeltem, hogy az emberek ma is, mint a múltban sokmindent le vannak kötve és a leglényegesebbre nem jut idő. Megszokottá lesz, üzletté válhat még akár a legszentebb is. Kevés az, akinek valóban az a meggyőződése, hogy Isten Fia, a Megváltó érettünk járdalt, lépdelt emberi testben azokon a helyeken és végezte a Messiási munkát, feladatot. Magunkban sokszor elbeszélgettünk arról, hogy milyen nagy kísértés is az emberek részére, hogy üzleti szempontból használják fel ezeket a helyeket. A Jeruzsálemi helyzet, a történelem, a vegyülés, a nemzeti helyzet, ez is tükrözi azt, hogy a bűn mit eredményez. Az ember életében Isten ítéletét vonja maga után, aminek hosszú éveken át, sőt egy egész életen át, vagy egy nemzet életében is következményei vannak.

Megfigyelhettük, hogy milyen nagy a különbség a völgy és a hegyes részek

közt, pl. Jerikót hozom föl, emlékszem, eszünkbe jutott, amikor Lót és Ábrahám a választás előtt állott és Ábrahám átadja a választási jogot Lótnak, aki a Jordán völgyét választotta. Jerikó, a vízforrásos hely, egészen elűtő a dombos, hegyes, pusztá, sivatár területtől és ennek ellenére Isten meg tudja áldani Ábrahámot a hegyes részekben. Ez egy életre szóló példa számunkra, amit tapasztaltunk és tapasztalhatunk folyton, hogy Istennel a kilátástalan helyzet is áldottabb lehet, mint emberileg, vagy fizikai szemmel a legjobb.

Arra is gondoltunk, hogy milyen nagy különbség van a Galilea és a Negev pusztája között. A Tibériás tó környéke, csodálatos. Megváltónknak a munkája nagyrészt ide kötődött. Itt végezte tanítványával a legtöbb csodát. Feltűnően kimagaslik az is, amikor a tengeren elcsendesedünk, imádkoztunk és csónakunkat a víz csendes, enyhe hullámai lóbálgatta. Belegondoltunk, hogy Megváltónk hányszor átutazott az övével ezen a tengeren, egyik partról a másikra, vagy csodálatos halfogásokban bizonyította hatalmát, vagy kérdezte meg (ami a mi témánk is volt), hogy mindezeknél jobban szeretsz-e engem? Az Ő szeretete készítet minket is iránta való szeretetre és ez a hívó életünk titka.

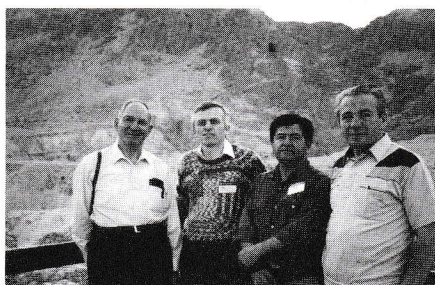
Külön áldás volt számunkra az, hogy együtt voltunk. A vasárnap délelőtti csodálatos megtapasztalás volt, amikor a bemerítkezési helynél a Tibériás tó alsó részénél a Jordánnál elcsendesedünk a 6 tagú spanyol csoporttal. Az áhítatot 3 magyar és egy spanyol lekipásztor tartotta. Életünket Megváltónk megígért jelenlétében újra letettük az Ő kezébe. Szívünk csordultig volt hálával, hogy már akkor, mikor még ezt a földet nem láthattuk, hittel elfogadtuk az ige szavát, Isten kijelentését és már találkozásunk volt hit által Krisztussal. Gyermekévé fogadtuk, bemerítkezhettünk az Ő példájára és íme most hitben megújíthattuk újra a szövete-

séget Vele. Elkötelezhettük magunkat számára. S aztán folytattuk utunkat.

Minden egyes emlék, sajátosan nem maga a hely. Nem az a kérdés foglalkoztatott, és ma sem ez foglalkoztat, hogy pontosan ott, vagy valahol más helyen volt éppen amire emlékeztetett a hagyományos hely, hanem az a tény, hogy megtörtént, megvolt, hogy Isten Fia vállalta, és valóban ott járt Júdea poros útján hajdan.

Hol zsinagógákban, templomokban, hol a szabadban csendült fel magyar nyelven az énekünk, hálaadásunk, dicséretünk. Cézarea területén, az egykori római időből fenn maradt Amfiteátrum helyén meglepően szép hangzással egy-néhányan elénekeltük: feltámadt Hős, ó dics Neked! S valóban ott láttuk Őt hitszemeinkkel az Atya jobbán, megdicsőülve, minthogy ott is van, s ugyanakkor lélekben közöttünk, velünk, bennünk, szívünkben. Templomokban, úgy Jeruzsálemben, Betlehemben és különböző helyeken énekünk fölcsendülhetett bizonyásgul arra, hogy mi is az Ő megváltottai vagyunk, szolgálai, gyermekei.

Hiszem, hogy mindannyiunk szívében ez még itthon még jobban megérelődik, annak dacára, hogy fáradtan indultunk a karácsony és a szilveszterezés, újév első napja délelőtti istentisztelet után, és maga az út is fárasztó volt, zsúfolt programunk volt. Idehaza még jobban feldolgozódik bennünk, képek, videózások és följegyzéseink alapján amiket láttunk, amiket hallottunk, amiket átéltünk. Hisszük, hogy Isten javunkra és általunk mások javára fordítja ezt az utat is. Igen hálások vagyunk a kegyelemért, amely megoltalmazott, a drága Megdicsőült Megváltónk személyes jelenlétéért, velünkléteért. Óvé legyen mindenért a dicsőség és a hála.

A 4 lekipásztor: Lőrincz István, Herjeczki Géza, Victor Alvarado és Kulcsár Sándor, a Qumrani barlangok előtt

Mi pedig szent fogadalommal kívánjuk Őt szolgálni életünk utolsó pillanataig, hogy az, Aki eljött erre a bűnös földre értünk a menny dicsőségéből azért, hogy nekünk utat készítsen és lehetőséget innét magához a mennyei dicsőségbe, hogy Ővele majd örökké a dicsőségben a megváltottaival együtt magasztalni tudjuk Őt, az élet Fejedelmét, Megváltónkat, Urunkat, Istenünket. Hiszem és ez az imám, hogy ez így legyen mindannyiunknál. Ámen.

Kulcsár Sándor

Mátrai Mihályné:

KERESZT

Augusztus 20-a volt. Tizenhárom éves voltam. A második világ háború nemrég fejeződött be, s megindult az élet. Tahiban megint volt ifjúsági konferencia. Nappal a hegytetőn hallgattuk az Isten ígéről szóló tanításokat és relaxáltunk; este meg lementünk Tótfaluba s lámpafény vagy tábortűz mellett hallgattunk különböző szolgálatokat. Akkor szavaltam el először a KERESZT című költeményt.

Míntha csak rólam szólt volna. Bizonyosságtételnek szántam. Arról szólt, hogy "minden embernek van keresztje." De nem mindenkié egyforma és nem mindenki hordozza egyformán a rárótt terhet. Majd Jézus segítségéért kiáltva végződik.

A költemény hatására eszembe jutottak Jézus szavai: "Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét és kövessen engem." (Lukács 9:23) S az is, hogy másfél évvel ezelőtt már Jézus követésébe szegődtem, vállalva a naponkénti kereszt-hordozást; de tudva, hogy teljesen Jézusra vagyok utalva, mert nekem nincs teherhordozó, ill. KERESZTHORDOZÓ KÉPESÉGEM! Rettegek a szenvedéstől.

Majd emlékemben végigfutottak az azóta történt események, s a keresztmet képző különböző terhek. Pl. az *elhagyatottság*. Egy rideg 1944. novemberi eseten történt. Anyuval bementünk Pestre aput meglátogatni, aki csapatával a Skót iskolában volt elszállásolva. S üres volt az iskola. A házmester elmondta hogy aznap mindenkit, váratlanul elvittek. Tudtuk, hogy hova. A haláltáborokba.

Nehéz idők következtek. Hónapokig nem tudtuk, hogy apu kibírta-e az utat abban a tömött vagonban, amelybe oly zsúfoltan voltak betömve az emberek, hogy állóhely is alig akadt s még a betegek és halottak sem tudtak leroskadni. S ha az utat kibírta, vajon nem került-e a gázkamrába utána?

Anyuval ilyen és ehhez hasonló kérdésekkel foglalkoztunk. Mindezek dacára Isten nekem olyan gyerekes hitet helyezett a szívembe, hogy el sem tudtam képzelni, hogy esetleg már félárva vagyok. Pedig néha megpróbáltam beleélni magam. Jézus ekkor a hit ajándéka által segített hordozni az elhagyatottság keresztjét. S nem is lettem félárva, mert apu idővel, teljesen legyengülve bár, de visszajött.

Meg eszembe jutott a *halál* szüntelen fenyegetése. Naponként többször jöttek a bombázók. Nagymamám félelmében sikoltozott. Míg én anyukámra néztem, aki az én érdekemben nyugodtan viselkedett. S nem féltem. Keresztemnek ezt a részét anyukám magatartása által segített hordani Megváltóm.

Majd következett a német és orosz *csapatok át vagy bevonulásának izgalma*. Ebben tudatlanságom és a közelben lakó szerető testvérek bújtatása segített. Tudatlanságom arra volt jó, hogy nem értettem

meg, hogy mitől kell félnem, mikor katonákat látok. A testvérek meg — az első éjszaka után — anyuval együtt egy egész hónapig bújattak és tápláltak minket. Ebben az esetben Uram naivságot és a testvérek támogatását használta fel a tehermegosztásra.

Aztán ránk zúdultak az *újrakezdéssel járó nehézségek*. Pl. élelemre volt szükségünk s Isten vagy kirendelte táplálékunkat, vagy kevesebbel is megelégtett. Pár hét múlva meg albérlőkre volt szükségünk, mert kettőnknek nem volt szabad a három szoba összkomfortos házat megtartanunk. Rosszakaróink hatására a tanács huszonnégy órán belül ki akart lakoltatni minket. Megijedtünk, mert nem volt hova mennünk. De váratlanul találunk lakót. A tanácsháza kertjében épp a tárgyalás előtt két háborúból visszatért hontalannal ismerkedtünk össze. Kiderült, hogy nekik lakásra volt szükségük, nekünk meg lakókra. Ismeretlenül befogadtuk őket. Az Úr ezt a problémát óltaluk oldotta meg.

Később, mikor apu hazajöhetett, neki *gyógyulásra*, nekünk meg *bátorságra* volt *szükségünk*. Apu t.i. többször elájult. Ő nem méltatlankodott s lassanként megerősödött. Anyu meg különös erőt kapott. Engem viszont úgy támogatott az Úr, hogy megvédett apu ájulásainak látványától. Mindig olyankor ájult el, amikor nem voltam otthon, vagy aludtam. Nagyon féltem a látványtól.

Közben unokabátyám is visszatért a háborúból. Már szükségünk lett volna az egész házra. Viszont a lakóknak nem lehetett felmondani. Ekkor meg egy vásárnap délelőtt, míg templomba voltunk, az albérlőink kiraboltak minket. Borzalmasnak tűnt a dolog, mert minden ruhánkat és élelmünket elvittek. De a rendőrség segítségével megtaláltuk őket és majdnem mindent visszakaptunk. Viszont emiatt többé nem jöhettek vissza a házukba. Így szabadultunk meg tőlük. Stb...

1945. augusztusában még sokmindent nem érttem meg a Bibliából. De azt már megláttam, hogy Jézus segít a KERESZTHORDOZÁSBAN.

S ma — több, mint ötven évvel később — újra mondhatom, hogy *Jézus mindig segített hordozni a KERESZTEMET*. Vagyis, sok izgalom közepette országhatárokon átvezetett; idegen földön új testvérek, otthon, munkahely és

gyülekezet kirendelése által könnyítette meg a kezdeti nehézségeket. Fiam halálos betegségében, az utolsó pillanatban egy új gyógyszer használatára indította orvosunkat; férjem borzalmas balesetekor segítőket rendelt; édesapám magatehetetlen állapotában az ő békés magatartása által tartott fenn; s egyéb leírhatatlan próba közben ígéreteinek erejével bátorított.

Folytathatnám tovább a felsorolást. Felét sem mondtam el. De már csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy bár számomra sokszor kibíráhatatlannak tűnt az AZNAPI KERESZTEM SÚLYA, mégis meg kell állapítanom, hogy Jézus kibíráhatóvá tette mindet. *Kétségtelen, hogy jézussal járva a legsúlyosabb körülmények között is könnyebb a kereszt!*

Ezért dicsérem szent nevét és kérem a költővel, hogy mindvégig legyen segítségemre és a te segítségedre is a kereszt-hordozásban! □

KERESZT

Vida Sándor verse

Minden embernek van keresztje. Egyiknek talán könnyebb, a másik a hosszú vándorlásban csüggedve, elerőtlenedve halad az élet göröngyös útján s egy súlyos, nehéz kereszt alatt görnyed.

Sokan összeroskadnak a kereszt súlya alatt. De ott elől egy kicsinyke csoport halad, gyermekek, ifjú, öreg, akik szembenéznek száz halállal, s nem törődve a fájdalommal mennek előre bátran, nem remegve, az élet súlyos keresztjét cipelve. Az út göröngye felsebzi lábuk, a kereszt, a kereszt feltörte válluk, de ők mennek, mennek, mennek előre, tövissel, görönggyel mit sem törődve, mennek egyenest a cél fele, ahol letesznek minden terhet, s nem viszik tovább a keresztet — mennek egyenest Jézus elé!

És én?

Én is a kis csoporthoz tartozom, a keresztmet én is hordozom, de sokszor úgy érzem, nem bírom tovább, érzem leroskadok.

A bűneim súlya nyomja a vállam, a göröngy nekem is feltörte lábam és a fájdalomtól elerőtlenedve a kicsiny csoporttól messze elmaradok.

Világ Megváltója! Tehozzád fordulok, Aki nem veted meg a bűnös gyermeket, hanem mind egyformán, nagyon szereted... Tekints le reám, hallgass meg engem, segíts, segíts tovább vinni a keresztet! Shogyha ketten visszük, tudom, nem lesz nehéz, mert a Te jószágod, tudom, mindenre kész. S hogyha odaértem majd a cél elé, elmondani ó engedd meg nekem: *Uram, köszönöm, hogy vitted a keresztet!*

Lapozgassuk a Bibliát!

A KERESZT

- * És a pogányok kezébe adják őt, hogy megcsúfolják és megostorozzák és keresztre feszítsék; de harmadnap feltámad.
- * És emelvén az ő keresztfáját, méne az úgynevezett Koponya helyére, amelyet héberül Golgothának hívnak.
- * És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, még pedig a keresztfának haláláig.
- * Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztyében, a ki által nekem megfeszítetett a világ, és én is a világ-nak.
- * Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.
- * Nézzvén a hitnek fedelmére és bevégezőjére Jézusra, a ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült.
- * Mondja vala pedig mindeneknek: Ha valaki én utánam akar jöni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét minden nap, és kövessen engem.

A megfajtást (igehelyeket) május közepéig várja a szerkesztő

Megfajtások:

December: Eljön újra!

1. 98. Zsolt 8-9; 2. Zak 14:1.4.5; 3. Mal 4:1; 4. Mt 25:13; 5. Mt 25:31-32; 6. Jn 14:3; 7. Jel 1:7; 8. Jel 22:12.

Nagy örömünkre több új megfajtó is jelentkezett ebben a hónapban.

Könyvjutalmat nyert: Vácsi Tiborné, Budapest.

John 3:16

God	the greatest Giver
so loved	the greatest motive
the world	the greatest need
that He gave	the greatest act
His only Son	the greatest gift
that whosoever	the greatest invitation
believes in Him	the greatest opportunity
should not perish	the greatest deliverance
but have eternal life	the greatest joy

Ünnepre készülődj!

Egy éve történt. Volt a gyülekezetben egy fiatal ember, aki gyermekkorától hallgatta Isten ígését. Egyszer aztán a döntés is megszületett szívében: Istennek adja az életét. Hűséges szolgáló tagja lett a gyülekezetnek. De HÚSVÉT után (!) csatát vesztett a bűn elleni harcban. Mintha sohasem kötött volna szövetséget Istennel.

Hogyan lehetséges ez? Ünnepelni, örülni annak a győzelemnek, amit Jézus Krisztus aratott a Golgothán, az új életben járás lehetőségét csodálni anélkül, hogy hatása megjelenne életünkben?! Igazi ünneplés-e az ilyen? Van-e haszna az ilyen ünnepnek? és ha nincs, mi okozza ezt? Mit kell tenni ahhoz, hogy az évről-évre megújuló ünnepek áldást-hozók legyenek, lelki életem növekedését szolgálják?

A hatalmas Isten mindent látó bölcsessége folytán már a világ teremtésénél beletervezte az ember életébe az ünnepet, határozott céllal. Mózes könyvében többször is olvashatjuk, hogy milyen nagyszabású szertartással járt az ünnepet megelőző felkészülési idő is. 2Móz 10:10-11-ben láthatjuk Izráel népének első találkozását az élő Istennel, amire 3 napig készült. Te mennyi felkészülési időt szánasz az Istennel való ünneplésre? Mára sajnos elveszítette az ember az ünnep értelmét. Megmaradt célként, hogy jót együnk, pihenjünk, ajándékot adjunk-kapjunk, jobb esetben örüljünk annak, hogy ilyenkor együtt van a család. Pedig nem hangulat teremtésről van szó! Nem. Ennél sokkal fontosabb dolog kerül elő az igéből:

“Szenteljék meg magukat és mossák ki felsőruhájukat...” - kérte Isten Mózes által a néptől. Más szóval: *rendezzetek el dolgaitokat, hogy készen legyetek az Istennel való ünneplés idejére.*

Ma sem kér tőlünk mást Isten. Péter által azt üzeni: “Szentek legyetek... Tisztítsátok meg lelketeket...” (1Pét 1:13-25)

A szent élet lelked tisztaságával kezdődik. Ehhez előfeltétel az elcsendesedés és az őszinte önvizsgálat. Rohanó világunkban nem kis feladat ez. Tudatos elhatározás és nem kis leleményesség kell hozzá.

Tudom, nagyon nehéz ezt megvalósítani és sok-sok ellenállásba ütközik az, aki netán hozzáfog bátorítani, buzdítani másokat erre! De ahhoz, hogy karácsony, húsvét, pünkösd utáni hetekben ne Isten gyalázatára éljek, lábbal tiporva minden ünnepi “jót”, erembevágó kérdéssé kell válnia a felkészülésnek.

Rendezd el dolgaiddat! Mindenek előtt Istennel való kapcsolatodat. Megvizsgálva annak minden kis részletét: szeretetedet, hűségedet Hozzá, illetve az Ő népéhez. Vágyaidat, gondolataid tisztaságát, érzésvilágodat is mérlegre téve. Vizsgáld meg embertársaidal való kapcsolatod milyenségét. Mit olvashat életedben feleséged, férjed, gyermekeid, szüleid, stb.? Ha tudatosan, Isten előtt elcsendesedve, lelke világosságát kérve a mélyére mész ezeknek a dolgoknak, ne ijedj meg se magadtól se a problémáidtól. Rendezd el! Hozd rendbe mindazt, ami rajtad áll.

Vannak problémáink, nehézségeink, amik újra és újra válságba vezetnek minket. Vagy egyre hanyagabb és hasznavehetetlenebb keresztyének leszünk, vagy ezek javunkra válnak és egyre jobban kiábrázolódnak Krisztus életünkben. Ha pedig ezek után azt kérdezed, hogy megéri-e ezt a nagy “nagyakarítást” vállalni, a javaslatom ez: próbáld ki!

Sok testvéremmel együtt bizonyosságot tehetek arról, hogy nem érdemes fél munkát végezni. A Bibliát olvasva pedig magad is rájössz: mennyi áldás származott abból, amikor Isten tanácsát követve elvégezte Izráel a reábizott munkát. Az nem kérdés, hogy Isten kész-e engem megszentelni; de én akarom-e?! Kész vagyok-e, hogy elvégezze bennem mindazt, ami lehetővé vált húsvét után, a megváltás által. Velünk született az az ösztön, hogy valami nagy dolgot csináljunk. Pedig Isten csak azt kéri, hogy a hétköznapi, megszokott munkában Jézus tanítványaihoz méltóan éljünk.

Hívó embereknél szokás áldott ünnepet kívánni. De lehetséges-e áldás áldozat nélkül? Ez az áldozat nemcsak a pénztárcánkat kéri. (Sokszor szívesebben odaadnánk azt, mint az időnket, pedig tudjuk, az idő is pénz.) Az idővel spórolni akarunk és ezzel néha mindent elveszítünk.

Baranyi Ferenc erről így ír:

*Létfontosságú semmiségek miatt
Halasztjuk mindig azt,
Mi életté tenné a létet.*

A felkészülés időt igényel. Ne hagyj ki az életedből! Ünnepre készülve a sok egyéb tennivaló között szánj időt a lelki elcsendesedésre, dolgaid rendezésére. Így megtisztulva, megértve az Isten üzenetét “új” ünneped lesz, s utána ebben a feltöltökezett formában élheted hétköznapi életed - Isten dicsőségére - győzelmesen.

Pap Enikő

MICHAEL KORNIA AN APOSTOLIC HERO

BY BÉLA UDVARNOKI *

THE FARM HAND

Baptists of the world know very little - if they know anything at all - about a Hungarian Baptist layman whose "apostolic" work between 1875 and 1917 is unparalleled in the history of the European Baptists. Considering the religious circumstances in those years: intolerant Catholicism, jealous established Protestant churches, close contact between state and churches in Hungary, the work, the achievement of this apostle is unique even among the worldwide Baptist fellowship.

The membership of the Hungarian Baptists in 1918, before Transylvania was occupied by Romania was 23,000. No foreign missionaries, no foreign financial help went to Hungary before the end of the first World War. That the number of Baptists reached 23,000 was due in a great measure to the New Testament evangelistic method introduced and applied by Kornya. This number of 23,000 will be more outstanding if we compare it with the latest statistics of Baptists in other European countries, where the Baptist work was started about the same time, or even before Kornya's time with much financial aid and personnel assistance.

Here are some data from 1981 taken from the March, June-July issues of THE COMMISSION: Czechoslovakia 3,978; France 3,125; Italy 4,135; Poland 2,539; Spain 7,674.

A study in depth of the "whys" and "hows" concerning the rather slow progress of Baptist work in the above countries and the more advanced movements in Romania (160,000 Baptists) and Hungary would perhaps point to useful suggestions that could be applied for the mission work in the named areas.

It is admitted, not without some remorse, that Hungarian Baptists should take the blame for the fact that Baptists of the world do not know Michael Kornya, and were denied the inspiring story of this modern apostle.

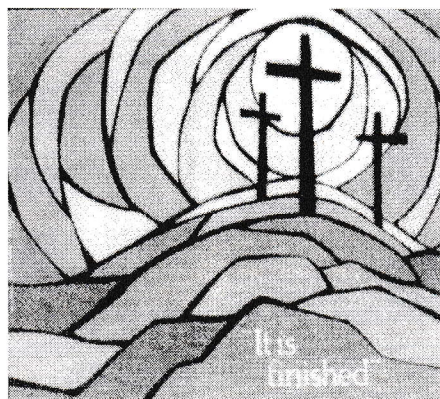
Baptists of Hungarian extraction and background will find this brief story of this extraordinary man not only something to be proud of but also will be

constrained to give thanks to Almighty that at the end of the 19th and the beginning of the 20th century such a man existed. Christians everywhere will learn that no education, ordination can enable a man to serve Christ, as much as His calling - not to be a "preacher", a "minister", but just a faithful witness. Kornya was an apostle, literally an emissary, to go to the "villages" and tell the people: repent ye!

The first and so far the only biography of Kornya was written by a Hungarian Baptist historian, Bertalan Kirner. Kirner's own life story is an interesting one. As a Calvinist minister he was involved in questionable practices for which he had to leave the ministry. After his conversion he joined the Baptist church, never again seeking office in the church. He took upon himself two tasks: to witness about the new life in Christ and to research the Anabaptist work in Hungary. He wrote several books about the Anabaptists living in Hungary in the 17th century.

During his travels, meeting with elderly Baptists his attention was drawn to the great peasant apostle, Kornya. He extended his research to the life and labor of Michael Kornya and published his findings. His work, a 206 page book, appeared in the 1950's; but because the author failed to procure printing permission, the book was confiscated by the communist authorities. A few copies, however, escaped the searching effort of the police.

In 1964 Rev. George Balla, an American Baptist minister, while visiting Hungary and Transylvania found a copy of Kirner's book, brought it to America and by photo-offset method reprinted it. This book is the main source of the present writing.

Michael Kornya was born February 22, 1844, in Nagyszalonta. His name was listed in the Reformed Church birth registry. By this act, according to the existing law, he became a member of the "reformed" (Calvinist) church. This town is in the western part of Romania today. Before 1918 it was a part of Hungary. Nagyszalonta is a Hungarian town. Kornya's father was a farm worker, poor, as those people were at that time. Young Michael, after finishing the compulsory grammar school, followed his father's foot-steps, worked on the farm as a hired hand. Michael was a teenager when his father died. From then on he had to earn his daily bread.

At the age of 23 he married a maiden 18 years of age, Maria Pataki, and by this time he was able to manage his own life by share-cropping. Economically he was on his own. His youth was spent in hard work.

Kornya's first contact with Baptists was in 1874. A Baptist, Michael Toth, invited him to a meeting in the home of John Lajos, where according to Toth a man will hold interesting Bible exposition. The "Bible expositor" was a layman, a Bible colporteur, Antal Novak. This was the first time Kornya heard the message concerning salvation, the call for repentance and about the Biblical way of life and manner of baptism. The plain, yet forceful Bible message pleased him. He also bought a Bible and from then on he studied, not only read the Word of God. This "study" became Kornya's seminary education. In 1875 he was baptized by a German minister Heinrich Meyer.

It took about a year's study of the Bible for Kornya to come to the conclusion that a man must repent, give his heart to the Saviour, and then witness before all his friends and neighbors about the change in his life wrought by Christ. For Kornya, as his life story proves, baptism was a milestone whereby he abandoned the old way and started a new life road. It was a change from a religion of indifference to a life of service. Man belongs either to the power and ruler of sin or he belongs to Christ. Belonging to Christ is working in Christ's field - just like he, Kornya, worked as a share-cropper in his employer's field. This is a simple and practical theology and religious education.

Any ministerial education, which misses this basic point, will fail to convey the design that was in Christ's mind.

(To be continued)

* Booklet, published by the Hungarian Baptist Union of America, 1983., pp.16.

Double anniversary: Michael Kornya (1844-1917) Béla Udvarnoki (1897-1992)

New Administrator at our Bethesda Home

May I introduce myself, my name is Sonia Carter. As the new Administrator of the Bethesda Baptist Retirement Home, I would like to give you a little background of myself. I was born and raised in New York City. I have three brothers and one sister. My parents have retired and live in Puerto Rico. My husband and I have been married for twenty years. We have two boys, one is nineteen and one fourteen. In 1987 my husband who is employed by Northrop / Grumman, was transferred to Palm Bay, Florida. We were delighted at the news.

My faith as a Christian brought me to Bethesda Baptist Retirement Home and as an Administrative Assistant I must say that I truly love my work. Our residents inspire me everyday to be the best that I can be, and with God's Guidance I will strive for their happiness and well being. In closing I would like to thank all of the Board Members for their trust and support and I ask all of our friends to uphold us in your prayers. God will bless our work only to the degree of our faithfulness. God Bless you all.

Sonia Carter
Administrator

John F. MacArthur Jr.:

Miért nincs lelki tisztánlátás?

Világi módszerek alkalmazása az evangélizálásban

Azért sincsen lelki tisztánlátás, mert az egyház túl nagy hangsúlyt fektet arra, hogy milyen benyomást kelt és milyen hatást fejt ki, és azt tekinti az evangélizáció kulcsának is. Napjaink egyháza azt gondolja, hogy az elveszetteket úgy lehet Krisztushoz hívni, ha előbb szimpátiát ébresztenek bennük és ezért nem tárja eléjük a Biblia tanítását a bűnről, a kárhozatról és a keresztről, mert ezek kellemetlen érzést keltenek bennük, és sértésnek veszik a hallgatók. Ehelyett úgy igyekszik magát beállítani, mint jóindulatú, ártalmatlan szervezetet, amelynek fő célja, hogy presztízst megartsa, népszerű és intellektuálisan is elfogadott legyen a hitetlenek körében. Ebből a feltételezésből indul ki: "Ha minket szeretnek, a Jézusunkat is szeretni fogják."

Miközben a hívőknek valóban szeretettel kell evangélizálniuk, soha nem szabad elvenniük az Ige tanításának az élet.

Martin Lloyd-Jones "úgy látta, hogy az intés és a hamissággal való szembehelezkedés szükségszerű velejárója minden komoly Ige melletti elkötelezettségnek."

Figyeljük meg Pál apostol példáját. Keményen megintette a korintusi gyülekezetet, az önmagukra mutogatás indulatáért: "Mert kicsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna? Immár beteltetek, immár meggazdagodtatok, nálunk nélkül uralkodásra jutottatok; vajha csakugyan uralkodásra jutottatok volna, hogy mi is veletek együtt uralkodhatnánk. Mert úgy vélem, hogy az Isten minket, az apostolokat, utolsókul állított, mintegy halálra szántakul: mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek. Mi bolondok a Krisztusért, ti pedig bölcssek a Krisztusban; mi erőtelenekek, ti pedig erősek; ti dicsosegesek, mi pedig gyalázatosak... Ha gyaláztatunk, áldást mondunk: szinte a

világnak szeméttjévé lettünk, mindenki söpredékévé egész mostanig." (1Kor 4:7-10, 13)

Az igazi hívő mindig kihívást jelent azoknak, akik elvetik az igazságot. Krisztus ezt mondta tanítványainak: "Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket. Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé; hanem mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam néktek. Nem nagyobb a szolgálata ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd." (Jn 15:18-20) A Zsidókhoz írt levélben pedig ezt olvashatjuk: "...gyalázásokkal és nyomorgatásokkal nyilvánosság elé hurcoltak titeket..." (10:33).

Az Ige pontatlan értelmezése

Napjainkban az egyház nem magyarázza pontosan a Szentírást. Ez javarészt annak köszönhető, hogy közömbös Isten Szava iránt. Vannak tanítók, akiket nem képeztek ki az Ige magyarázásra, ezért hamis teológiai látással állnak elő. Másokat kiképeztek ugyan, de Isten igazságát emberi gondolatokkal vegyítik. Megint mások pedig az igazságot, amiben hisznek, valamiféle misztikus megtapasztalás útján értették meg. Ráadásul manapság az egyház majdnem mindenkit feljogosít arra, hogy az Írást magyarázza.

A következő levélrészlet, amelyet egy ismerősömnek írtak, illusztrálja az Igével szemben tanúsított közönyös magatartást, úgynevezett "hívők" részéről: "Minden-nél csodálatosabb volt az az élményem Isten szeretetéről, amelyet a keresztlábánál éltem át, ahonnan Jézus Krisztus vére aláfolyt és megmosott. Megtöltött az Ő Lelkével. Bevitt a kárpiton túlra, a Szent Jeruzsálembe, a Szentek szentjébe. Ott egységre jutottam Vele, Ő pedig én velem. Mintha tüzzel kereszteltettem volna meg, s így az Ő szeretete bennem lakik. Ebben az egységben van Vele közösségem naponta. Nem érzem szükségét, hogy tanulmányozzam az Igét, mert ismerem Jézust, ahogyan kijelentette magát nekem, és mivel Ő bennem lakik, itt van az Ige a szívemben... A Szentírás csak másodlagos forrás."

Ezek után csodálkozunk az egyház erőtlenségén és azon, hogy nem képes felismerni az igazságot?

Isten szavának a magyarázata egyértelmű fogalmakkal dolgozó tudomány, amely hozzáértést és pontosságot igényel. Hacsak nem kaptunk különösen jó tanítást vagy nem vagyunk megfelelően olvasottak, illetve nem tanultuk meg a helyes igeértelmezést valakitől, akkor nem valószínű, hogy pontosan fel fogjuk tudni tárnai az Ige mélységeit.

(Békehírnök)

Könyörögjünk az evangélium terjedéséért!

2Thess 3:1-5

Ma sokan úgy beszélnek az evangélizációról, mint valami szellemi offenzíváról, lelki keresztes hadjáratról, amelynek van vezérkara, stratégiája, élcsapata, költségvetése és így tovább. E fogalomkörben az imaháttér a hátszági szolgálat. Akárhogy is forgatjuk a szavakat, azt ki kell mondanunk, hogy imádkozó gyülekezet(ek) nélkül elképzelhetetlen eredményes lélekmentő munka.

Ez esetben az imádkozók táborát nem csupán mennyei erőket elkérő és közvetítő közösség, hanem olyan lelki otthon, amely felkészülten várja és fogadja a lelki újszülötteket, a megtérőket.

Egyetemesen is kijelenthetjük, hogy Isten országában semmi sem megy elmélyült imádságok nélkül: se magvetés, se gyümölcsözés, se aratás! Aki alkalmatlannak érzi és tárja magát az evangélium terjesztésére (bár ez alig elképzelhető!), annak istengyermekei kötelessége a buzgóságos, kitartó könyörgés az evangélium hirdetőinek győzelmes szolgálatáért!

Gerzsenyi Sándor, (Ahítat)

Dr. Haraszi Sándor:

1956. emlékezete (4. rész)

Valutáért ideológiát

... Ugyanígy a devizában történt adományok ellenében egyházak engedélyt kaptak arra, hogy templomot építsenek. Miközben a kommunista propaganda fenn hirdette, hogy az egyházak egy eltűnő kategória, ugyanakkor a hivatalos kommunista államvezetés tette lehetővé, hogy az egyházaknak az élete elviselhető legyen és hogy templomokat olyan mennyiségben építsenek, mint soha azelőtt a kommunizmust megelőző évtizedekben. Korábban ugyanis a külföldi testvéregyházak nem voltak olyan bőkezűek a Közép-Kelet-európai egyházaknak a támogatásában, mivel azok nem voltak súlyos elnyomás és üldözés alatt.

A másik dolog, amit ugyancsak a kemény valuta szüksége kényszerített a kommunista vezetésre, az, hogy a nép élet-színvonalának a fönntartása végett kénytelenek voltak hatalmas mennyiségű dollár-kölcsönöket fölvenni. Pl. Lengyelországban 30 milliárdnyi dollárkölcsönt vettek föl a kommunizmus bukása előtt. Magyarországon 15 milliárdnyit. Hogy ezeket a kölcsönöket megkapják, szükségük volt arra, hogy javítsák a kommunista kormányoknak a külföldön való image-ét (a róluk alkotott képet). Ehhez viszont az kellett, hogy egyrészt saját egyházuknak a képviselőit külföldre utazzassák, másrészt külföldi egyházaknak a képviselőit beengedjék. Nem is volt nagyobb probléma ezzel a megoldással egészen addig, amíg Billy Grahamnek a beengedésére nem került sor.

Mit mond majd Billy Graham?

Nagyon nehéz volt ezeket a beengedéseket a kommunista államvezetőkkel és az uralmuk alatt lévő egyházak vezetőivel megoldani. Mindenki attól félt, hogy mi lesz, ha valami nem a forgatókönyv szerint megy? Mi lesz, ha Billy Graham elmondja azt, amit látott és hallott, tehát az igazat. Éntőlem nyíltan megkérdezték a kommunista egyházügyi hivatalok vezetői, hogy nem kell-e attól tartani, hogy Billy Graham majd olyan nyilatkozatokat tesz, miután a kommunista birodalmat elhagyta, ami esetleg sérteni fogja a kommunista vezetőket, vagy káros lesz a kommunista államvezetésre. Netán az uralmuk alatt élő egyházakra. Az én válaszom világosan, egyenesen, udvariasan és őszintén az volt, hogy

Billy Graham azt fogja mondani, amit látott. Hassanak oda, hogy amit lát, az kedvező legyen és akkor Billy Graham ezt fogja mondani az ő nyugati beszámolóiban. Azt is mondtam, hogy Billy Graham nyugaton nem fog mást mondani, mint amit keleten mondott. Ha tehát megtudják őt nyerni arra, hogy keleten kedvező kijelentéseket tegyen, akkor nyugodtak lehetnek, hogy ugyanezeket a kijelentéseket meg fogja ismételni nyugaton is.

Már hallom is azoknak a bírálóit, akik azt mondják, akkor én igazában véve kiszolgáltattam Billy Grahamet a kommunista propagandának, másrészt biztosítottam a kommunista vezetőket, hogy Billy Grahamtól nem kell félni, mert Billy Graham lojálisan fog viselkedni. Nem így van. Azok, akikkel én tárgyaltam, sokkal okosabbak voltak annál, hogy ezt tételezzék föl, vagy azt gondolják, hogy mostmár közöttünk van egy csendes gentleman's agreement (úriemberi megegyezés) arról, hogy Billy Grahamnek az országba való beengedése és a prédikációs engedély elnyerése mi mostmár kötelezzük magunkat arra, hogy a kommunista kormány kezében eszközök leszünk. Eppen ellenkezőleg. *Beszélgetéseimnek, kulisszák mögötti tárgyalásaimnak az volt a célja, hogy a kommunista vezetőket rávegyem arra, hogy változtassanak az országukban lévő vallási körülményeken. Növeljék a vallásszabadságot és a lelkiismereti szabadságot.* Fölhívtam a figyelmüket arra, hogy a hívó állampolgárok a legmegbízhatóbb és a leghasznosabb állampolgárok, mert azok nem támadnak a rendszer ellen, nem próbálják megbuktatni a kormányt és ugyanakkor józan életű emberek lévén jó munkások is.

1984-es repülőtéri nyilatkozat Moszkvában

Mikor másodszor mentünk a Szovjetunióba egy u.n. kiterjesztett látogatásra (1984. szeptember 9-21, Moszkva, Leningrád, Tallin, Novoszibirszk), akkor a repülőtéri megérkezés alkalmával Moszkvában arról szólt Billy Graham, hogy a kommunista párt és a szakszervezeteken kívül a harmadik törvényesen elfogadott szervezet a Szovetunióban az egyházak. Ebben az üzenetében azt is kijelentette, hogy a kommunista párt számszerűen a legkisebb, a szakszervezet nagyságrendileg középtűt áll és az egyházak a legnagyobbak. Fölhívta tehát a figyelmet arra, hogy ezt a nagyszámú állampolgárt, azoknak az érdekeit, azoknak az érzelmeit, fölfogását figyelmen kívül hagyni nem szabad.

Az a tény, hogy ezt elmondhattuk 1984. szeptemberében Moszkvában, azt jelenti, hogy egyrészt növekedett a Billy Graham személye iránti bizalom, másrészt, hogy elfogadták tőle azt, hogy ha azt kívánják tőle, hogy föl szólaljon a világbékeért és fegyverkezési verseny csökkentéséért és

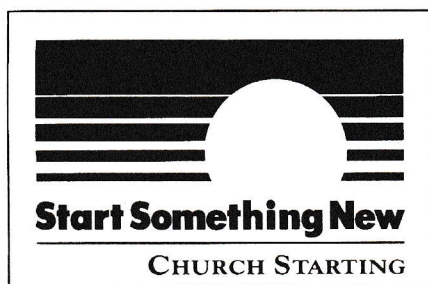
az atomfegyverek eltiltásáért, akkor azt is el kell viselniük, hogy föl szólal az állampolgárok emberi jogaiért és vallásszabadságáért.

Ki használ föl kit?

A moszkvai első látogatás után kaptunk végre meghívást *Keletnémetországba* (1982. október 14-24) és *Csehszlovákiába* (1982. október 29- november 4). A Keletnémet Lutheránus és Egyesült (Lutheránus és Kálvinista) egyházak *szerették volna Billy Grahamet fölhasználni* arra, hogy a kommunista kormánnyal való kultúrharckukban Billy Graham is részt vegyen. Ő ezt elkerülte. Ugyanakkor nyilvánosan szólt arról, hogy az állampolgároknak emberi jogaik vannak, szólt a fegyverkezési versenyről és szólt az atomfegyverekről. Pontosabban felszólalt ezek ellen. *Csehszlovákiában nagyon szerették volna rávenni arra*, hogy belátható időn belül jöjjön vissza. Én azt a megbízatást kaptam, hogy azoknak az állami képviselőknek, akik ezt a kérdést előhozták azt válaszoljam, hogy nagyon szívesen, de csak akkor, ha legközelebbi alkalommal nem lesznek belépőjegyek a templomokban és ha stadionokban prédikálhat. Néhány évvel később erre is mód lett volna Csehszlovákiában, akkor azonban Billy Graham már nem illesztette bele programjába ezt az országot.

Anélkül, hogy ezt külön megfogalmaztam volna, szeretném, ha az olvasó tisztában lenne azzal, hogy *a kommunista hatóságok nem érdek nélkül hívták meg Billy Grahamet és engedték meg*, hogy tömegekhez szóljon. Nekik megvolt a maguk agendája. Billy Graham ezzel tökéletesen tisztában volt és csak arra vigyázott, hogy *őneki is meglegyen a saját célkitűzése és hogy ehhez a célkitűzéshez ragaszkodjék, sőt meg is valósítsa.* Az első moszkvai látogatás előtt nagyon komoly és hosszan tartó vívódása volt, mivel azt mondták akiket megkérdezett, hogy a Szovjet kormány őt propagandára fogja fölhasználni. Hozzám fordult ezzel a kérdéssel. Mire én azt válaszoltam: *Billy, ki használ föl kit?* Billy Graham sokkal intelligensebb volt annál, minthogy ezt a választ magyaráznom kelljen. Hiszem, hogy az olvasók is világosan megértik, hogy itt arról van szó, hogy *Billy Graham a szovjet kormány engedélyét arra használta föl, hogy ígét hirdessen, a szovjet kormány viszont az ő ígéhirdetését arra használta föl, hogy külföldön és belföldön a saját képét csiszolja.* Ugyan csak a moszkvai első látogatás előtt oda fordult hozzám Billy Graham és azt mondta: Alex, én nem akarok politikába keveredni. Az én válaszom ismét hosszas magyarázat nélkül ez volt: *Billy, mióta?* Tudni kell azt, hogy aki világra szóló működést fejt ki (de ha esetleg csak országra szólót is), annak sokmindenféle problémával kell találkoznia és sokmindenféle problémára kell megoldást találnia és javasolnia. Az ilyen ember nem kerülheti el a politikai vonatkozásokat.

(folytatjuk)

Fődolgoz

(Zsid 8:1)

Istennek nagy áldása az, amikor téged és engem be tud illeszteni dolgai fontossági rendjébe.

Sok tevékenysége van az embernek e világon. Azt szoktuk mondani: ma az a fődolgom, hogy... De vajon Isten mit szól ehhez?

Tényleg az a legfontosabb dolgod, amit te annak tartasz? és amit teszel?

Tinédzser korban tanulni, szórakozni... Később existenciát teremteni, dolgozni, pártválasztani. Ház kell, autó is, sok pénz is, stb. Vajon csak erre teremtette az embert az Isten? Ennyi? Nincs tovább? Ezekre a kérdésekre akkor kapunk választ, ha megértjük, hogy mi az Isten "fődolgoz" velünk emberekkel? Mit tett értünk?

Íme az Ő "fő" dolga:

Ef 1:4-7 Már világ teremtése előtt kiválasztott magának minket a Jézus Krisztusban, hogy legyünk szentek és feddhetetlenek Ő előtt. Eleve elhatározta, hogy minket a maga fiává fogad Jézus Krisztus által - akaratjának jó kedve szerint. Arra választott ki, hogy legyünk mi "kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben,

Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint." Jókendőből teszi mindezt velünk.

Ez az Isten fő dolga: mindezeket elkészítette számunkra, ideadta, élénk tette, hogy velük egybeszerkeszt benünket magával a Krisztusban.

Ez az Isten fő dolga!

Ezért áll fenn az univerzum, Ő tartja fent, kormányozza, igazgatja. Azt mondja a tengernek: "eddig jöjj és ne tovább!" és meg se mer moccani...

Zsid 8:1 "Fődolgoz pedig azokra nézve, amiket mondunk az, hogy olyan Főpapunk van aki a mennyei Felség királyi székének jobbjára ült!" Ott esedezik érettünk, hogy "törvényét elménkbe és szívünkbe írassa." (8:10)

Ez a "fő" -dolgoz.

Ha ez így van, - és így van - mi a mi fődolgozunk? Csak ennyi: "adjad fiam a te szívedet nekem, és a te szemeid az én utaimat megőrizték!" (Péld 23:26)

Add magadat Neki úgy, ahogy vagy. Jézusnak kell a bűnös, a megrontott -, ezekből teremt újat. Ezekért hullatta vérért a keresztfán... Kereszthalálának első gyümölcse a lator. Te is lehetsz. Ugye akard? Hullj előtte térdre, fogadd el Jézust és Vele minden a tied a kereszty győzelmében. Ez a fődolgoz. ÁMEN.

Balk Margit

Jegyezze föl ezeket az időpontokat: IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

CHICAGO

1997. május 23-26.

Mutassuk be Krisztust a világnak!

TÁBORI KONFERENCIA

RÁMA, Ontario, Canada

1997. június 28-29.

SZÖVETSÉGI KÖZGYŰLÉS

NEW YORK

Július második felében

KRISZTUS

A CIPÉSZMŰHELYBEN

Az öreg varga műhelyében feszület függ árván, szegényen.

A fal légypiszkos és kopár, olyan rég volt meszelve már.

Itt függ Krisztus, az elhagyott, úgy, ahogy függeni szokott.

De a rossz cipők s kaptafák között Ő jól érzi magát.

Ő is szegény volt hajdanán, jó neki e kopott tanyán.

Jobb sokkal, mint gazdagoknál, hol a konyhán a megrakott tál

a bőség gögös dalát zengi, de a koldusnak nem jut semmi.

Itt a varga, ha fájdalom gyötri, felsóhajt: Krisztusom!

S olyankor Jézus, a szelíd, kitarja néki sebeit

s a szegény vargát isteni jószágával átöleli.

Ölbey Irén

Vadász János lkp. új címe:

755 North Palomares Str. #B125
POMONA CA 91767

Korrektio

Előző számunk 3. oldalán Oláh Lajos testvér versének első sora helyesen:

Immáron másodszor

A szerkesztőt megkereshetjük az elektronikus potán, vagyis E-mailen keresztül is. Címe:

herjeczki@juno.com

VASÁRNAPI ISKOLA

Tavaszi sorozatunkban a két Thessalonika-levél és a Jelenések könyve alapján vizsgáljuk a jövőt. Reménységgel tekintünk előre, azzal a hittel, hogy a történelem holnapi része ugyanabban a biztos kézben van, mint volt a tegnap és a ma.

Ebben a hónapban a 7 levél közül 5 kerül elének. E bátorító levelek közös motója a 2:10 lehetne: Légy hív mindhaláláig és néked adom az életnek koronáját!"

1997 április 6

ÍRD MEG, AMIT LÁTSZ!

Jelenések 1:4-15

Domiciánus császár kíméletlen kereszttyén üldözése idején (81-96) írta a Pátmoszi remete, valószínűleg János, a Zebedeus fia e látomásokat, melyek az Őszövetségi írásokat ismerő hívőknek jelentőséggel bírtak, a Rómaiak számára pedig teljesen értelmetlennek tunk.

1. A gyülekezetek üdvözlése (4-5)

Jánosan keresztül, Jézus Krisztustól.

2. Dicsőség Jézus Krisztusnak (5-8)

Aki élete árán emelt fel minket; Aki visszajön; Aki mindörökké létezik.

3. János feladatot kap (9-11)

János Pátmos szigetén van, lélekben azonban egészen másutt. "Amit látsz, írd meg!"

4. Látomás Jézus Krisztusról (12-15)

Ő nem olyan, mint akinek János eddig ismerte. Gyülekezetek Ura; hatalommal bíró Embernek Fia.

Sokkal nagyobb a mi Megváltónk, mint azt mi elgondolni, fölfogni tudnánk. Ő a dicsőség Ura, s ugyanakkor az evangéliumokból ismert Megváltó. Jöhetünk hozzá hittel, meg sok-sok és mégtöbb alázattal.

Aranymondás: Jel 1:11

1997 április 13

SZMIRNA ÉS PERGAMUM

Jelenések 2:8-17

Hét levél érkezik Krisztustól. Efészus a környék legfontosabb városa. Oda szól az első levél. Pál 40 évvel azelőtt tanított ott 3 évig. Onnan terjedt el az evangélium egész Ázsiába (Csel 19:10,26), az itt szereplő másik 6 gyülekezetbe is.

1. Bátorítás Szmirnába (8-11)

A hét levél közül csak kettőben nincs dorgálás. A Szmirnai gyülekezet az egyik. A rövid levélben az Élő Úr, a próbákat jól ismerő és megértő Úr bátorítja, s a még ezután következő próbákra készítgeti a gyülekezetet. Itt fogalmazódik meg a 7 levél központi üzenete is:

Légy hív mindhaláláig és kétségtelenül, egészen biztosan megkapod hűséged jutalmát!

Zoltán Bíró
1176 Ver Circle N. E.
Palm Bay, FL32905

H

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Convention of North America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, FL 32905

Vörösmarty Mihály:

SZÓZAT

Hazádnak rendületlenül
Légy híve, óh magyar;
Bölcsőd az s majdan sírod is,
Mely ápol s eltakar.

A nagyvilágon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon vagy verjen sors keze:
Itt élned, halnod kell.

Ez a föld, melyen annyiszor
Apáid vére folyt;
Ez, melyhez minden szent nevet
Egy ezredév csatolt.

Itt küzdenek a honért a hős
Árpádnak hadai;
Itt törték össze rabigát
Hunyadnak karjai.

Szabadság! itten hordozzák
Véres zászlóidat,
S elhulltanak legjobbjaink
A hosszú harc alatt.

És annyi balszerencse közt,
Oly sok vizzály után,
Mégfogya bár, de törve nem,
Él nemzet e hazán.

S népek hazája, nagy világ!
Hozzát bátran kiált:
"Egy ezredévi szenvedés
Kér éltet vagy halált!"

Az nem lehet, hogy annyi szív
Hiába onta vért,
S keservben annyi hű kebel
Szakadt meg a honért.

Az nem lehet, hogy ész, erő,
És oly szent akarat
Hiába sorvadozzanak
Egy átoksúly alatt.

Még jöni kell, még jöni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százerek ajakán.

Vagy jöni fog, ha jöni kell,
A nagyszerű halál,
Hol a temetkezés fölött
Egy ország vérben áll.

S a sírt, hol nemzet sülyyed el,
Népek veszik körül,
S az ember millióinak
Szemében gyászkönny ül.

Légy híve rendületlenül
Hazádnak, óh magyar:
Ez éltetőd, s ha elbukál,
Hantjával ez takar.

A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon, vagy verjen sors keze:
Itt élnek, hajnódnak kell. (1836)

2. Figyelmeztetés Pergamumba (12-17)

Csak 50 mérföld választja el Pergamumot Szmirnától, de egy egész világ a különbség. A rómaiak a térség fővárosává tették. Pogány kultuszáról volt híres, a Sátán lakóhelye. Pompáját Berlinben egy hatalmas múzeum mutatja be a mai embereknek. Nehéz terület a gyülekezetnek. A tévhitások kereszt-tüzében állt és nem tudott megállni. A figyelmeztetés komoly: Térj meg, különben ellened megyek hamar.

Még van mód a megtérésre, a győzelemre!

Engedjük, hogy hozzánk is szóljanak ezek a levelek. Tartsunk önvizsgálatot. Javunkat szolgálja, győzelemre segíthet.

Aranymondás: Jel 2:10

**Kérjük, fizessen elő az
Evangéliumi Hírnökre!**

**Előfizetés / megújítás
Egy évre \$20.00
Tengeren túlra \$25.00**

.....
név / my name

.....
cím / my address

**Szeretné valaki más számára is
előfizetni a lapot?**

Kérjük, tölts ki akkor a következő
rész is:

.....
név / name

.....
cím / address

Mellékelek \$..... az előfizetésre
A csekket "Gospel Messenger" névre
állítsuk ki és e szelvényvel együtt küldjük
el a lapkezelő testvér címére:

**Gospel Messenger / Mr. Ernest Kish,
Subscription Manager,
2800 Fordham Rd. N.E.,
Palm Bay, FL 32905**

1997 április 20

THIATIRA*Jelenések 2:18-29*

Mutassuk meg térképen a városokat.
Thiatura Lydia városa volt (Csel 16:11-15). Pogány istene: Apollo - világosság és a tanulás istene. A leghosszabb levél.

1. Levél Isten Fiától (18)

Figyeljük meg a levelek első versszakait. Mindegyikben másként jelentkezik be Jézus Krisztus. Isten Fiaként csak itt olvassuk róla.

2. A kitartás dicsérete (19)

Nem elvesztette szeretetét (Efézus), hanem inkább előre jutott.

3. Kevés, de lényeges panasz (20-23)

A vesék és szívek vizsgálója jól tudja, milyen veszélyt jelent a gyülekezet számára a szép köntösbe és szavakba öltöztetett hamis tanítás, a pogány kultusz behatolása. De még mindig van lehetőség a megtérésre!

4. A hajnalcsillag ígérete (24-29)

Nem Apollo, de Krisztus rendelkezik mindennel. Még a hajnalcsillagot is nekünk adhatja. Legyünk hát hűségesek!

Aranymondás: Jel 2:23

1997 április 27

FILADELFIA ÉS LAODÍCEA*Jelenések 3:7-21***Oszlop Isten templomában (7-13)**

Filadelfia a másik olyan gyülekezet, ahova nem kell megtérésre felhívó üzenetet küldenie a gyülekezetek Urának. A kevés erejű és mégis győztes gyülekezet nyitott ajtót kap - a szolgálatra. "Nem az erő teszi hatalmassá az embert!" A hűség jutalma: győzelem.

A lágyemeleg gyülekezet (14-22)

Az utolsó levél súlyos dorgálásokat, figyelmeztetéseket tartalmaz. De amíg figyelmeztetésről beszélhetünk, addig még tart a kegyelem. Átsüt Krisztus szeretete a sorokon! (Akiket én szeretek, megfeddem!) Zörget, figyelmeztet: ne bízz esetleges evilági értékeidben! Ha még Laodíceán is segíteni akar és tud Urunk, mi sem vagyunk még elveszve! Szereti gyülekezeteit Krisztus. Szereti az én gyülekezetemet is!

Aranymondás: Jel 3:8,15 HG